

Fra den friske fagbevegelse er der sendt ut følgende opprøp:

Arbeidere!

Et hørtatt og undertrykket Norge feirer ikke 1. mai idag. Men sterkere enn noensinne gjelder maidagens krav til oss alle, sterkere enn noensinne brenner maidagens frihetslengsler i våre sinn.

Tidligere var det kampen for å gjøre landet rikere å leve i, levekårene lettere og friheten større som samlet oss til 1. mai-feiring idag er det bare en ting det gjelder: Norges frihet. For det ene mål har alle motsetninger veket. I kampen mot fremmede undertrykkere og hjemlige forrædere står hele det norske folk samlet. Ja, vi som i fire dens dager - dengang det kostet litet - så ivrig skrev "kamp mot nazi veldet" på våre faner, plikter å stå forrest i kampen idag da den krever tunge ofre.

De norske arbeidere har vist at de står som en mur mot nazismen. Kanskje ikke i noe lag av folket har det vært så få overløpere til forræderbevegelsen som blant oss. Vårt parti er oppløst, vår presse er forbudt. I fengslene sitter mange av våre beste kamerater innesperret og ute i verden slåss mange av dem med våpen i hånd eller gir sitt liv for Norges sak på sjøen. Når det engang skal spørres: Hva gjorde dere dengang det gjaldt alt, kan vi rolig svare: Vi holdt vår del av ifon-

ten. Det er vår plikt å sørge for at det er fasthet over hele linjen. Men på et punkt har det sviktet. Ledelsen for arbeidernes Faglige Landsorganisasjon har vaklet. Den har optrått slik at mange tror at de norske arbeidere er lunkne mitt oppe i en desperat kamp for Norges selvstendighet. Mens Bondelaget nylig nektet å bøye sig da tyskerne forlangte endringer i sammensetningen av dets hovedstyre, lot en ny ledelse sig villig innkommandere i Landsorganisasjonen i høst. Med landsorganisasjonens formann, Jens Tangen, i spissen drog norske faglige ledere til Terbovens hjemland hvor de lot sig holde fram for tyske arbeidere for at de kunne se hvor godt arbeiderbevegelsen i det frie Norge samarbeider med sine naziherrer. Tysklandsfarerne glemte at solidaritet alltid har vært det første krav til dem som skulle ha vår tillit. Det er en 1. mai oppgave i år å gjøre det klart for det norske folk at svakheten hos enkelte faglige ledere ikke er noe uttrykk for de norske arbeideres holdning og innstilling. Vi må vise at det bare er de som vakler, mens vi står fastere enn noensinne.

Måysommelig bygget vi våre organisasjoner opp for at de skulle være vårt beste vern mot undertrykkelse og ufrihet. Organisasjonen er intet mål, den er et middel. Den er ikke til for å gi funksjonærer levebrød, men for å føre an i kampen. Den dag den blir et redskap for reaksjonen, har vi ingen bruk for den lenger. Vi skal så alikevel vite gjenreise en sterk fagorganisasjon når Norge atter er fritt. Idag er vår kamp hele Norges frihetskamp. En svak holdning hos Landsorganisasjonen er en svekkelse av hjemmefronten mot tyskere og forrædere. Ved å si fra at de norske arbeidere ikke tåler vakling og svakhet hos dem som skal ha vår tillit, følger vi årets ene 1. mai parole: ET FRITT NORGE!

Til de innkalte rekrutter i Arbeidstjenesten.

Norsk ungdom!

For første gang i vårt land utkommanderes ungdommen til arbeidstjeneste. Initiativet her hjemme kommer fra Nasjonal Samling. Det er ikke for å utføre arbeide til gagn for landet at vi er utkommandert. Arbeidstjenesten er organisert som et apparat som skal brukes i kampen om den norske ungdoms sjel. Her som i Tyskland skal Arbeidstjenesten brukes til gradvis og umerkelig å innpode ungdommen en ny ideologi, til å knekke vår holdning.

Det vi er kommandert til, er noe helt annet enn den Arbeidstjeneste som Administrasjonsrådet tok initiativet til ifjor sommer - den hadde ikke noe politisk tilsnitt og dens ufravikelige forutsetning var frivillighet. Dette er noe nytt. Nå bygger den på førerprinsipp og naziideologi. Den øverste leder er en av storforræderne, "ungdomsfører" Axel Stang, han som forrätte ikke bare sitt fedreland, men en av sine nære venner. Redaktøren for dens organ, "A-T" er herr Adolf Egeberg, en av landets eldste nazister. I 6 måneder har "sveit" og "lagførerne" mottok "ideologisk undervisning" eksersert med spader og hakker og gjort sig fortrolig med å strekke høyre hånd i været til fiendens hilsen - det mest nedverdige av det hele, selve slavemerket. Da kravet

om innførelsen av nazihilsen blev fremmet i januar måned, nektet en rekke av de offiserer som dengang hadde ledende stillinger i Arbeids-tjenesten å bøye sig, og blev avsatt. Mange elever ved Arbeidstjenestens skoler i Gausdal, Hurdal og på Mysen, som hadde en norsk innstilling, forlot skolene som protest. Vi som er utskrevet tilhører de 98 % av folket som ikke har løpt over til fienden. Her som alltid gjelder det derfor: står vi sammen, kommer de andre ingen vei! Selv et sterkt nazifisert flertall blir maktesløst.

Vi lar oss ikke knekte! Norge er i krig idag og vi vet hvilke ofre vi plikter å gi. Vi glemmer ikke hvad vi skylder våre kamerater som gir sitt liv ute i verden med våpen i hånd og på sjøen. Nå skal vi holde vår del av hjemmefronten. Parolen er: La oss gjøre det tydelig for dem at vi kun er kommet her for å utføre arbeide, ikke for å høre propagandataler! Spaden er til å arbeide med, ikke til å fekte i været med! Og fremfor alt: Ingen nordmann strekker sin høyre hånd i været til nazihilsen! Vi nekter!

Bergens nye Byråd. er trått i funksjon. Det består av 16 nye og 13 av de tidligere bystyremedlemmer. De sistnevnte 13 har sendt samlet melding til Fylkesmannen at de ikke hylder det nye system og ikke går inn for det.

All gammel korrupsjon skal vekk.

N.S. Forkynder ved enhver anledning at det vil bekjempe korrupsjonen i det offentlige liv.

I tilfellet Professor Klaus Hansen arter det sig slik: Han har ved siden av sin stilling som professor og varaordfører i Oslo sikret sig en stilling som konsulent for "Nyco" på 6000 kroner årlig. Her-til kommer lønnede hverv i Kommunernes Filmcentral, Fotorama, Norsk Film, Kinostyret i Oslo, Vinmonopolet og Socialtrygden - for å nevne noen av de best lønnede. Dette utgjør en årlig inntekt av disse stillinger på 22.500.- kroner. Hertil kommer en mengde mindre hverv med vanlig møtegodtgjørelse. Som den første varaordfører i Oslo av dimensjoner holder kommunen ham med 3 kontorere og dertil høvelig arbeidshjelp på kontorene.

Ordfører Bergan i Trondhjem

har på grunn av sine tjenester for "den nye tid" fått en ordførergasje på 20.000.- kroner året. I Hamar er endog viseordføreren blitt lønnet med 5000.- kroner.

Ordføreren i Oslo

har fått ansatt en politisk sekretar. Sekretar Storhaug som har fått stillingen, har ikke noen praksis hverken i kommunen eller som jurist. Men det har selvsagt ingen betydning. Dette kommer også til uttrykk ved ansettelse av sekretar i Transportutvalget i Drammen. Annonsen (bare innrykket i Fritt Folk) krevet bare opplysning om nåværende og tidligere politisk medlemskap.

Under kst. Statsråd Sekkanes permisjon ved Høyskolen i Trondhjem har Ingeniør Helmer Dahl (Michensensstipendiant) vikariert i hans sted. Vedkommende har tidligere vært knyttet til skolen og utarbeidet under dette en rekke ting som senere er brukt til undervisning ved Sekkanes afdeling. Da Ingeniør Dahl skulle høve lønn ved Høyskolen, fikk han melding om at den allerede var hevet av kst. Statsråd Sekanke. Senere har det vært større undersøkelse om dette forhold, men Sekanke fastholder bestemt at han har rett til denne lønnen ved siden av statsråds-gasjen, fordi han har utarbeidet de oppgavene som benyttes til undervisningen. Til tross for dette er motbevist, fastholder Sekanke sitt krav på lønnen.

I Nordisk alluminiumsindustri A/S, Holmestrand, blev der ifjor inn-satt 2 "Tråuhaltere" driftsoverskuddet blev for 1940 oppgjort til kr. 280.000.-

De 200.000.- av dette beløp la Tråuhalterne beslag på. Resten fikk selskapet selv disponere.

Efter anstilte undersøkelser viser det sig at der fortiden ikke er noen ledige "Tråuhalter-stillinger" i landet. Alle er besatt

og der er ingen som akter å opgi sin stilling.

I. Mai som arbeidsdag.

Som bekjendt er 1. mai blitt forkynt som arbeidsdag. Bakgrunnen er følgende: Jens Tangen og Erling Olsen blev enige med Reichskommisar om at 1. mai skulde være fridag med full lønn og at arbeiderne i krigsindustrien - som alikevel måtte arbeide - skulde få 100 % tillegg. Så tok Ludvig Bueland affære, og fikk sammenkalt sekretariatet som enstemmig men mot Jens Tangens og Erling Olsens stemmer fikk forpurret dette arrangement.

Når alkohol og erotikk møtes.

Fylkesmann Gabrielsen har overtatt både Finmark og Troms fylker. Som sin stedfortreder i Finmark skulde han så ha en kontorchef med bopel i Vadsö. Til denne stilling blev utsett en ung N.S. sakfører på Kirkenäs - hvis navn vi idag skal være hensynsfulle nok til ikke å nevne. Denne nye størrelse innskibet sig en dag med konebarn og lommelerke og med Vadsö som mål. Turen mente han skulde bli en glødestur og begeret blev svunget titt og ofte. Men etterhvert som alkoholiseringen skred frem, åpenbarte han visse erotiske tilbøieligheter som resulterte i et regulært volltektforsøkt på en Röde Kors søster. Nu, han blev overmannet og lagt i lenker så ulykken blev avverget.

I land i Vadsö sted så det nye systems kontorchef med folde hender omkranset av lenker. Det sies at befolkningen undret sig over den nye form for en embedsmanns entre i byen, men i Vadsö hører folk til det gamle system, så de vet vel ikke bedre.

På "Aksel Stang"

Under arbeidsledertjenestekurset (ordets korthet er en frukt av det nye system) instruerte befalingsmannen i spade-exersis.

Det er mange grep med spaden vi må lære, sa befalingsmannen. Det er spaden i hånden, spaden ved foten, spaden op og spaden ned. Men for lethets skyld kan vi begynne øvelsene med en kjepp eller en stang. I siste tilfelle har vi et slikt utmerket uttrykk "På Aksel Stang"

N.S. representantene instruerte dette, men myndighetene fant at det ved denne anledning ikke var vist noen direkte statsfientlighet.
